

Thi Nhân

Tâm thi sĩ biết đời là cõi tạm
Trốn trần gian nơi trú ẩn vắng sinh
Tiền tài danh vọng chỉ là hư ảo
Sống bình an tự tại nơi lòng mình.
Ngọn sóng dạt dào con thuyền viễn xứ
Vỗ vào bờ trắng xóa bọt vô thường
Thi nhân mang nặng cõi hồn lãng tử
Có sá gì mưa bão chốn phong sương.
Những ánh mắt đăm đăm như họng súng
Soi mói phận người, trách ẩn hồn căm
Đời đã qua nổi kinh hoàng chinh chiến
Đống tro tàn phế tích buồn trăm năm.
Nhìn đời sống bồng bênh theo nước mắt
Gánh vô thường, cát bụi nặng hai vai
Thương mây, khóc gió trong đêm thao thức
Chữ nghĩa dệt thơ, quanh mối tình dài.
Lỗi hẹn trăm năm tình vừa chớm nở
Đem lời thơ tô đỏ nét môi em
Nỗi niềm gặm nhấm tình thêm ray rứt
Ngôn ngữ trong thơ chưa đủ cơn thèm.
Thi nhân là lữ khách đường xa đến

Sưởi ấm tâm hồn bằng những câu thơ
Tình yêu nhân thế cõi hồn say đắm
Để sầu đọng lệ, thao thức trong mơ.
Rời mùa thu dát vàng trên ngõ vắng
Em trở về khu phố bỗng hân hoan
Vạt áo bay mùi nước hoa thơm ngát
Hồn thi nhân bay bổng tận mây ngàn.
Lê Tuấn

Bông Thấy Mình Đã Già

Vẫn biết trăm năm một cõi ta
Cuộc đời trôi nổi lắm phong ba
Thăng trầm phiêu bạt theo thời thế
Để lại trong ta nỗi xót xa.
Ta nhớ khi xưa sống thật thà
Một đời suy thịnh lắm phong ba

Bảy mươi có lẻ, trăng tròn khuyết
Nhớ thương nào che dấu trong ta.
Có những nỗi buồn vô định ấy
Chen vào quấy nhiễu những đêm vui
Rượu mừng cạn chén màu vang đỏ
Lòng vẫn xôn xao vẫn ngậm ngùi.
Người bạn đời ơi! Ánh trăng ngà
Trăng đêm soi sáng bóng tiên nga
Tiếng đàn nao nức bao tình khúc
Tóc muối tiêu, hồn vẫn mặn mà.
Lê Tuấn

Em Hỏi Tôi

Em hỏi tôi? sao đã vội già
Tay sao run? rượu đổ tràn ly
Màu nho tím đỏ loang viền áo
Một chút men say chợt nghĩ suy.
Em hỏi tôi? Sao không đứng vững Chân
sao run, chống gậy bao giờ?
Tôi không nói! tuổi già là thế
Trong cõi vô thường đến bất ngờ.
Em hỏi tôi? Tình vẫn đậm đà
Yêu say đắm hay đã vùi chôn
Tôi im lặng, yêu là huyền bí
Là thánh địa bình an cõi hồn.
Xin em đừng hỏi vì sao thế
Thân phận con người chỉ thế thôi
Bóng xế chiều buông đời thắm mệt
Lẽ vô thường tạo hoá chia rồi.
Có điều bí mật em chưa biết
Gừng đã già thì gừng rất cay
Tuổi đã già tình vẫn ngất ngây
Còn yêu mãi, thắm thiết tình đầy.
Lê Tuấn

Người nghệ sĩ lang thang trong tầm tưởng
Viết mãi những vần thơ tình yêu.

Thở Dài Trong Đêm

Tiếng than thở của đêm

Đánh thức bao nỗi niềm
Nghe tiếng lòng nức nở
Hồn day dứt triền miên.
Giấc mơ bao điều lạ
Màu áo nâu Di Đà
Tiếng mõ vang tịnh độ
Lời yêu thương thật thà.
Áo phai màu đã lâu
Xa mãi buổi ban đầu
Bờ môi khô chờ đợi
Hồn sẽ bay về đâu.
Nhịp điệu mới của đêm
Rạo rức gối chăn mềm
Bám theo làn hơi ấm
Mà đời sao buồn thêm.
Lê Tuấn

Dường Như

Dường như lá uốn lượn chân em
Một cỗi vàng phai sương ướt mềm
Tà áo nhẹ bay chiều gió lộng
Gửi buồn theo lá rớt bên thềm.
Em buồn ngồi ngắm áng mây bay
Những hạt sương thu ướt tóc mây
Đêm vẫn dài thêm nhiều nỗi nhớ
Nhớ người nên mượn chút men say.
Dường như trăng sáng màu đơn côi
Đôi má ửng hồng đỏ dấu môi
Ánh mắt thẹn thùng như gọi nhớ
Ai chờ! Ai đợi chút tình tôi.
Ngoài kia ngọn gió muốn luồn chui
Vuốt nhẹ môi em xoá ngậm ngùi
Để nỗi u buồn tan biến hết
Chờ mong ngày đến với tin vui.
Dường như lời nhắn gửi thơ hay
Ngôn ngữ tình riêng thoáng gió bay
Để lá thu vàng che mắt lệ
Em còn giữ mãi mối tình say.
Hồ thu sen nở đọng mưa sương
Chờ đón hạt rơi ướt đoạ trường

Xa vắng lâu rồi thương với nhớ
Nỗi buồn biến hoá cõi vô thường.

Lê Tuấn

Hoài Niệm Vô Thường

Ngoài kia hoa lá vẫn xanh tươi
Không có ai buồn lá rụng rơi
Đời vẫn qua từ những điểm hẹn

Vui mừng đón bước, em về chơi.

Đã quên hết rồi chuyện chia ly

Đừng tiếc ngày xưa được những gì
Thương nhớ chỉ thêm toàn nước mắt
Lâu rồi trời đất cũng quên đi.
Thời gian dấu ấn dài vô tận
Rồi cũng qua nhanh những đổi dời
Một cõi trần gian cơn gió thoảng
Lá vàng rơi rụng, vàng mây trôi.
Lặng nghe tiếng vọng từ xa xăm
Bài thánh ca buồn như hỏi thăm
Nghe tiếng chuông ngân nơi tháp cổ
Tưởng chừng tiếng vọng từ trăm năm.
Lang thang một cõi bụi hồng trần
Một đóa mai vàng nở trước sân
Thầm báo tin mừng xuân sắp đến
Thì ra trời đất vẫn xoay vần.
Cuộc đời sẵn có không gian mở
Hạt bụi bay vào tận góc trong
Chồng chất nơi này bao kỷ niệm
Sá gì tạo hoá thoáng hư không.

Lê Tuấn

Một thoáng cảm nhận về lẽ vô thường

Cung Bậc Tình Yêu

Dồn dập nhưng dịu êm
Ve vuốt mà mạnh mẽ

Em không giữ được mình
Hồn chìm vào cơn mê.
Tình vẫn còn đẩy đưa
Em và anh vẫn thế
Đem mộng ước cho nhau
Cả một đời son trẻ.
Dù ngàn trùng dâu bể
Anh vẫn ở bên em
Đời là dòng sông lớn
Lênh đênh làn sóng êm.
Ta yêu nhau từ đó
Khi gặp gỡ lần đầu
Anh không yêu ai nữa
Chỉ chúng mình yêu nhau.
Tình đến muộn mà sâu
Thêm sắc màu cuộc sống
Thấm vào trong giấc mộng
Trời đêm ngọn gió đông.
Mơ màng nhớ đến anh
Lòng em đầy cảm xúc
Mỗi lần anh đánh thức
Dồn dập mà đê mê
Nụ hôn nào cũng thế
Ngọt ngào đầy yêu thương
Giây phút thật lạ thường
Sóng vỗ bờ đại dương.
Ngọn nào cũng tới bờ
Vượt muôn ngàn cách trở
Tình yêu là như thế
Lâng lâng phút đợi chờ.
Như mây trời biển rộng
Cánh hải âu bay xa
Bọt sóng trắng tan ra
Hoá thân làm hoa biển.
Tình yêu đã thặng hoa
Nụ hôn là món quà
Gần nhau là cảm giác
Ta yêu nhau thật thà.

Lê Tuấn

Thế Nào Là Yêu?

Xin hỏi? Yêu thế nào là yêu thật?
Yêu bằng mắt với cái nhìn xuyên thấu
Yêu đắm say như muốn nuốt vào trong
Yêu run rẩy... trái tim như loạn nhịp.

Xin hỏi? Hôn thế nào là hôn thật?
Môi chạm môi, lưỡi chạm lưỡi là hôn
Có nụ hôn không chạm, sao mất hồn?
Hơi thở nóng, xôn xao tim dồn dập.
Yêu thật? Yêu giả em không hề biết

Gặp nhau là ghì siết trong vòng tay
Mò tìm nhau trong vòng xoáy tình đầy
Hồn chìm sâu, rồi cho nhau tất cả.
Nụ hôn thật? Thật tình em không biết

Chỉ biết nồng nàn, êm nhẹ bên tai

Mắt khép hờ, môi nhẹ rung êm ái

Ướt bờ môi, em mới biết là hôn!

Thôi đi nhé! Xin đừng hỏi em nữa
Vì tình yêu! Thật giả cũng không màng
Đến bên nhau cứ ôm nhau thật chặt
Cùng ân ái đùa vui, chốn địa đàng.
Lê Tuấn

Thơ Say

Loạng choạng thành sầu quên rồi lại nhớ
Một khoảng trời xa, ngơ ngẩn biết yêu

Gặp gỡ em trong khoảng tối mưa chiều
Xin cạn chén sầu, cô liêu muốn khóc.
Quên và nhớ là hai điều nghịch lý
Trời đất quay hay tâm trí ta say
Uống chén rượu, quên và nhớ đêm nay
Dáng em gầy, mảnh

lụa cuốn gió bay.
Tình yêu đến, sao hồn ta cô độc
Chút men say, loạng choạng bước lang thang
Say tình yêu, men rượu sẽ hoang đàng
Tim dĩ vãng, tình hoá thành quên lãng.
Lê Tuấn

Tay Với

Với tay kéo nhúm mây hồng
Làm xe vượt áng cầu vòng rong chơi
Với chai rượu, rót ly mời
Đôi môi thơm ngọt nói lời yêu thương.
Với chiếc lá bay vô thường
Với luôn một nhúm đoạn trường chia xa
Với hạt mưa rơi nhạt nhòa
Với trang nhật ký ép hoa phượng hồng.
Với dậy thì tuổi hoài mong
Với tà áo trắng một dòng trinh nguyên
Với thần tiên tuổi mơ huyền
Với chồng sách cũ hóa duyên thu vàng.
Tế Luân

Hương Tình

Má hồng môi đỏ đáng em xinh
Phảng phất hương thơm một đóa tình
Em đẹp như là tiên giáng thế
Gió mùa xuân gọi ngát hương trinh.
Áo dài vạt lụa gió vờn bay
Tròn trĩnh xinh xinh má đỏ hây
Ngực trắng đào tiên khoe dáng đẹp
Ba vòng khêu gợi khối tình đầy.
Miệng cười xinh quá bỏ bùa mê
Bướm lượn khoe mình dẫn lối về
Ai biết lòng em đang dậy sóng
Vườn nhà hoa lá trái xum xuê.
Tình này lặng lẽ một mình em
Mưa gió ngoài sân ướt trước thềm
Mấy độ tình xuân ôm giấc mộng
Hương lòng ấp ủ buồn trong đêm.

Tế Luân

Vật Lạ Sương Mù

Áo em mảnh lụa sương mù
Mây mưa phố núi tạ từ đêm mơ
Tóc buông màn rũ hững hờ
Nhập cơn đồng điệp chạm bờ phù vân.
Choàng vai mảnh lụa áo xuân
Ướt môi son đỏ thêm ngàn dáng hương
Làn da trắng ngậm hơi sương
Hương trầm phảng phất vấn vương nụ hồng.
Tiếng đêm mưa lạnh ngoài đồng
Lại nghe hơi thở thơm nồng ái ân
Trầm hương lan tỏa dưới chân
Mộng du lạc bước đến gần thiên thai.
Thương em tóc xõa ngang vai
Đẹp như một đoá sen đài nở đêm
Men theo dấu vết cỏ mềm

Ru em giấc ngủ êm đềm trong mơ

Tế Luân

02-27-23

Nỗi Buồn

Ôm nỗi buồn thật chặt để rồi say
Xé từng mảng tim trong vết đoạ đầy
Tám năm chết dấp buồn vong quốc
Mưa lũ rừng hoang xoá vết đau này.
Em có nghe đến tận nỗi u buồn
Thì hãy đặt nụ hôn vào cơn đau
Ta sẽ lịm đi trên bờ môi đỏ
Nỗi buồn trong ta nhờ đó qua mau.
Quê hương thì không dự báo chia tay
Mà sao vội vã chia ly, đoạ đầy
Nhìn vào mắt em thấy màu tri kỷ
Chia nửa nỗi buồn ở tận nơi này.

Ai bảo sống tha phương là quên hết

Xoá tan đi nỗi nhớ tận quê nhà

Ta chợt nhớ, lúc tan cơn cuồng nộ

Rồi trở về nhớ trọn kiếp trong ta.

AET Lê Tuấn

Người tù cải tạo

Lưu đầy suốt 8 năm trong trại tù cộng sản, đi từ Nam ra Bắc.